

Η εκστρατεία των επτά πολέμαρχων εναντίον της Θήβας ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία πριν καν σκεφτεί να την πραγματοποιήσει ο Πολυνείκης. Ο ίδιος ήταν φορέας της κατάρης των Λαβδακιδών με το τέλος του προαποφασισμένο δυο γενιές πριν να γεννηθεί. Ο Τυδέας, αναπόφευκτα βασικός σύντροφός του, επίσης κουβαλούσε την κατάρη της γενιάς του, γιος κι αυτός ανόσιου έρωτα. Και ο Άδραστος, αυτός που ένωσε τον Πολυνείκη με τον Τυδέα, ήταν αναπόδραστα δεμένος με το πεπρωμένο του. Το όνομά του, θηλυκό της Αδράστειας (νύμφης αλλά και προσωνομίας της Νέμεσης που ήταν η προσωποποίηση της οργής των θεών απέναντι στην ανθρώπινη αλαζονεία)

σήμαινε τον αναπότρεπτο, «αυτόν από τον οποίο δεν μπορεί κάποιος να ξεφύγει» αλλά και «εκείνον που δεν μπορούσε να ξεφύγει», που του ήταν γραφτό να πάθει. Η ίδια η εκστρατεία ουσιαστικά δεν ήταν παρά ένας κόκκος άμμου, ένα μικρό κομμάτι από το τεράστιο παζλ της ελληνικής μυθολογίας. Ίσως και να μην αντανakλά τίποτα παραπάνω από ένα επεισόδιο των ατέλειωτων δυναστικών αγώνων που κάλυψαν τις εποχές πριν από τα ιστορικά χρόνια. Εξυψώθηκε σε κορυφαίο γεγονός χάρη στους τραγικούς ποιητές που τη μετέτρεψαν σε δεξαμενή της θεματολογίας τους και αφορμή για να πλάσουν μερικές από τις πιο σπουδαίες τραγωδίες τους.

Αμφιάραος και Άδραστος

«Ο Μελάμποδας είναι εκείνος που εξήγησε στους Έλληνες και το όνομα του (θεού) Διονύσου και την θυσία (σ' αυτόν) και την πομπή του φαλλού (προς τιμή του). Είναι αλήθεια ότι δεν τους είπε με ακρίβεια όλα όσα ήξερε αλλά οι σοφοί που ήλθαν ύστερα από αυτόν τα ξεκαθάρισαν καλύτερα. Για την πομπή όμως του φαλλού, προς τιμή του Διονύσου, ο Μελάμποδας είναι ο εισηγητής και από αυτόν έμαθαν οι Έλληνες αυτά που κάνουν», γράφει ο Ηρόδοτος (Ε 49, σε μετάφραση Αδ. Θεοφίλου).

Ο Μελάμποδας ήταν γιος του Αμυθάονα και της Ειδομένης και αδελφός του Βίαντα, τον οποίο βοήθησε να πάρει την γυναίκα που ήθελε: Την Πηρώ, κόρη του Νηλέα, ή, κατά την

αργεϊτική εκδοχή, την Λυσίππη κόρη του Προίτου, ενώ ο ίδιος παντρεύτηκε την αδελφή της, Ιφιάνασσα. Οι δυο αδελφές, μαζί με μια τρίτη, Ιφινόη, είχαν τρελαθεί από τον Διόνυσο, επειδή αγνοούσαν τη λατρεία του. Ο Μελάμποδας ανέλαβε να τις θεραπεύσει, με αντάλλαγμα να πάρει ο ίδιος ένα τρίτο του βασιλείου του Προίτου, ένα τρίτο να πάει στον αδελφό του και το υπόλοιπο να μείνει στον βασιλιά. Με όλα αυτά, η βασιλική γενιά της Αργολίδας χωρίστηκε σε τρεις κλάδους: 1. Τους Αναξαγορίδες, απόγονους του Αναξαγόρα, γιου του Μεγαπένθη και εγγονού του Προίτου. 2. Τους Μελαμποδίδες, που ήταν απόγονοι του Μελάμποδα. Και 3. Τους Βιαντίδες, που κρατούσαν από τον Βιαντα, με πρώτο τον Ταλαό.

Στη συγκεκριμένη στιγμή, στο Άργος βασίλευε ο Βιαντίδης Πρώνακτας, γιος του Ταλαού και εγγονός του Βιαντα. Είναι ανάγκη όμως να αναφερθούν κάμποσα ακόμα ονόματα: Οι αδελφοί του βασιλιά, Άδραστος, Μηκιστέας, Παρθενοπαίος και Εριφύλη. Από τους Αναξαγορίδες, τα αδέλφια Καπανέας, Ίφης και Περίβοια (παιδιά του Ιππόνου και εγγόνια του Αναξαγόρα). Και από τους Μελαμποδίδες, ο Αμφιάρως, γιος του Απόλλωνα με θετό πατέρα τον Οϊκλή (γιο του Αντιφάτη και εγγονό του Μελάμποδα).

Ο Αμφιάρως ήταν ένας σοφός που κατείχε την τέχνη της μαντικής όπως ο θεϊκός πατέρας του αλλά και ο πρόγονός του, ο Μελάμποδας. Δεν έπαυε όμως να είναι και άνθρωπος με όλα τα κακά αλλά και τα καλά της φύσης του. Συνένωσε τις δυνάμεις των Μελαμποδιδών και των Αναξαγορίδων που επαναστάτησαν, σκότωσαν τον βασιλιά, Πρώνακτα, και κατέλυσαν την εξουσία των Βιαντίδων. Ο αδελφός του νεκρού βασιλιά, Άδραστος, πρόλαβε και διέφυγε στην Σικυώνα.

Ο βασιλιάς της Σικυώνας, ο Πόλυβος, τον δέχτηκε θερμά. Είτε επειδή ήταν εγγονός του ως γιος της κόρης του, Λυσιάνασσας, και του Ταλαού είτε επειδή τον είδε σαν γαμπρό του και του έδωσε γυναίκα την κόρη του. Ο Άδραστος κληρονόμησε τον θρόνο και βρέθηκε βασιλιάς της Σικυώνας. Με στρατό, κίνησε να πάρει το Άργος. Ο Αμφιάρως και οι υπόλοιποι τον αναγνώρισαν βασιλιά τους. Η νέα εποχή στις σχέσεις Άδραστου και Αμφιάρου σφραγίστηκε με ένα γάμο: Ο Αμφιάρως παντρεύτηκε την Εριφύλη, αδελφή του Άδραστου. Οι δυο άνδρες συμφώνησαν, στο εξής, να έχουν την Εριφύλη διαιτητή σε οποιαδήποτε διαφορά προέκυπτε ανάμεσά τους.

Ο Άδραστος απέκτησε δυο κόρες, την Δηιπύλη και την Αργεία. Το πρόβλημά του ήταν με ποιους να τις παντρέψει. Κατέφυγε στο μαντείο. Του είπαν να δώσει τη μια γυναίκα στον κάπρο και την άλλη στο λιοντάρι. Το καινούριο πρόβλημά του ήταν, τι ο χρησμός εννοούσε. Θα το μάθαινε σύντομα.

(τελευταία επεξεργασία, 11 Νοεμβρίου 2021)